

“Serà un nen normal com altres, però molt xic, prim i esquifit”

En Patufet

(i els seus pares)

Dossier pedagògic

Un espectacle de:

TEATRE NU

Aquesta adaptació de la popular rondalla catalana, una de les preferides per als menuts de casa, fa una picada d'ullet al món actual. En la nostra versió presentem uns pares novells i excessivament protectors amb el seu fill. És un text escrit en un vers picat i viu, amb tocs d'humor, i tendresa. Inspirat en la tradició catalana que ha fet néixer aquest personatge però amb una mirada actualitzada, moderna i global. En Patufet (i els seus pares) compta amb la música i les composicions originals d'en Pep López. Un espectacle que connecta amb humor la història tradicional amb les obsessions d'avui.

Sinopsi: “Hi havia una vegada una entranyable parella a qui agradava cantar, cantava ell, cantava ella...” Un dia aquesta parella va decidir entrar en el món de la maternitat i la paternitat, i ho va fer amb alegria i il·lusió. De seguida, però, un fet inesperat els va omplir de patiment: l'infant naixeria molt i molt petit.

Autor i director: **Víctor Borràs Gasch**

Actors i actrius: **Maria Berenguer, Meritxell Santamaria i Víctor Borràs**

Il·luminació i tècnica de la companyia: **Paula Crespo**

Escenografia: **Plancton - Joan Pena**

Vestuari: **Maria Hervàs i Joan Pena**

Música: **Pep López**

Assessor de cant: **Joan Eudald Castelltort**

Coreografia: **Montse Colomé i Jordi Vidal**

Producció executiva i distribució: **Maria Hervàs**

Ajudantia de producció: **Mireia Arenós**

Administració: **Montse Valentí**

Comunicació i premsa: **Bàrbara Balcells i Marta Nin Loscos**

Guia de treball

Abans de l'obra

Anar al teatre és veure un espectacle però també gaudir d'una experiència cultural que ens permet fer-nos preguntes, sentir emocions i viure per un instant les experiències d'uns personatges que ens ensenyen petits retalls de vida amb els quals ens podem sentir identificats.

Abans d'anar al teatre, cal donar valor al moment de la representació. Anar al teatre és també escoltar una història, un conte escenificat amb diferents tècniques, davant d'un públic. Els alumnes i els mestres serem el públic. Els actors, els tècnics de llum i de so ens oferiran la història.

Les parts fonamentals d'un teatre són l'escenari, on es desenvolupa l'acció i les butaques on seu el públic. Durant la funció hem de treballar l'escolta, i això suposa haver d'estar, evidentment, en silenci i parant atenció, però també és important que fomentem les ganes i la il·lusió de conèixer una història, d'assistir a un espectacle en viu que es representarà especialment per a nosaltres.

Cal fomentar la il·lusió, i la responsabilitat de l'infant, que sabrà estar ben assegut, obrint molt els ulls i les orelles i respectant el silenci de la sala, però també és fonamental que l'adult mantingui el poder de donar exemple. En aquest sentit, és important que durant la funció tinguem els mòbils en silenci i no els fem servir. Si no els podem apagar per estar localitzables, no els hem d'utilitzar si no és imprescindible. És millor que durant la funció no fem fotografies. Hi haurà estones durant l'activitat per fer-ne moltes.

Si volem que l'infant mantingui l'atenció, l'adult també ho ha de fer.

Algunes preguntes abans d'anar al teatre.

- Hem anat mai al teatre?
- Recordem l'obra que hem vist?
- Com és un teatre? Quines parts hi ha?
- Què hi veiem al teatre?
- Com hem d'estar durant la funció?

Sobre l'espectacle

En Patufet (i els seus pares) és una versió d'una de les rondalles catalanes més coneguda pels nens i nenes. A diferència del conte original, aquesta versió posa el focus del conflicte en els pares: un home i una dona extremadament patidors pel fet que han tingut un fill estranyament menut. Des del principi de la història, els pares viuen la maternitat i la paternitat amb angoixa i quan el nen neix han de recórrer a tota mena d'artilugis per poder veure'l millor.

Es tracta d'un espectacle que partint de la tradició, reflexa els canvis en els rols de gènere (la mare és la se'n va a treballar i el pare qui es queda a casa preparant el dinar amb el seu fill) i connecta amb humor les obsessions dels pares d'avui.

Després de veure l'espectacle, podem treballar sobre diferents aspectes de la història i de la seva escenificació.

Sobre l'escenificació

Per escenificació entenem les diferents tècniques que apliquem per explicar una història sobre l'escenari.

Podem parlar de la feina dels actors, dels titelles, de l'escenografia, del treball tècnic (so i llum) i de la feina de l'autor i del director.

A part, i si ho voleu, podeu una vegada a la classe, treballar al voltant del que s'ha fet i del que s'ha vist a l'espectacle...

El treball dels actors

Deia Peter Brook que per fer teatre només fa falta un actor i un espectador. L'actor és l'encarregat d'explicar-nos la història fent servir la veu i el seu cos. A *En Patufet (i els seus pares)*, els actors, narren la història, representen diferents personatges, manipulen els titelles i mouen l'escenografia transformant-la en diferents espais.

L'actor treballa i entrena el seu cos i la seva veu. És una feina de generositat en vers el públic i el company amb el qual expliquem una història. Hi ha molts exercicis que permeten desenvolupar les capacitats expressives. Són exercicis de veu, d'expressió corporal que no només poden fer els actors i actrius, sinó que podem treballar a classe.

Si ens centrem en la història, en la tasca de crear personatges i en el que hem vist sobre l'escenari, **podem preguntar-nos diferents coses:**

- Quins personatges apareixen a l'espectacle?
- Com identifiquem els personatges?
- Quin paper tenien dins la història?
- Heu pensat que els personatges s'assemblaven a algú que coneixeu?
- Quin personatge us agradaria representar sobre l'escenari?

L'escenografia

L'escenografia són els diferents elements que intervenen en l'espectacle per representar l'espai on transcorren les accions. A vegades són objectes realistes que tenen el mateix ús a l'escenari que en la vida real. Però moltes vegades l'ús dels objectes és simbòlic i la identificació es produeix per l'ús que en fan els actors i pel context de la història.

A *En Patufet (i els seus pares)* els objectes d'una casa es transformen en diferents espais i fins i tot en un bou.

A part de l'escenografia podeu parlar del joc de la llum, dels sons i de la música. El seu paper és fonamental dins de la història i ajuda a contextualitzar i trobar el joc simbòlic de cada element escènic.

Recordant els diferents moments de l'obra, **podem fer-nos unes quantes preguntes.**

- Quins espais veiem a l'obra?
- Amb quins objectes podríem jugar a fer escenografies?
- La llum, quin paper hi tenia? Quins colors ens aportava? A quins moments del dia i a quins espais ens transportava?
- I el so? En recordeu algun? Com eren les músiques? Com reforçaven els moments de la història i les emocions?
- Recordeu la cançó que canta en Patufet perquè no el trepitgin quan camina pel carrer?

Els titelles i objectes

A *En Patufet (i els seus pares)* hi apareix un titella i diferents objectes que ajuden a explicar la història. Si bé hi ha tants titelles com dissenys podem imaginar, sí que es poden diferenciar en diferents tècniques: titelles de taula, titelles de guant, titelles de tija, titelles de fil...

Podeu mirar si teniu titelles a la classe, veure de quina tècnica són i com es manipulen. A més podeu agafar altres ninots i objectes i jugar-hi com si fossin titelles. De fet, qualsevol objecte pot ser utilitzat com si es tractés d'un titella.

- Quins objectes feien servir els pares del Patufet per veure'l?
- Quins personatge era interpretat per un titella?
- Qui movia el titella? Qui en feia la veu?
- Havíeu vist mai un espectacle de titelles? Recordeu quina història era?
- Teniu algun titella a casa o a la classe? De quina mena és? Quin personatge representa o podria representar?

La història

L'obra que heu vist és una creació del Teatre Nu, l'ha escrit i dirigit un dels membres de la companyia partint d'una rondalla popular. A part dels actors, dels escenògrafs, dels tècnics, el paper de l'autor i del director és fonamental a l'hora de crear una obra de teatre.

A vegades la història pot ser popular o ja escrita. Són molts els contes que s'adapten per fer-ne espectacles, i milers les obres de teatre que s'han escrit al llarg de la història de l'art escènic.

Podeu recordar obres de teatre que hagueu vist o contes que podrien ser representats en una obra amb actors i potser també amb titelles. Podeu a la classe recordar la història d'*En Patufet (i els seus pares)* a i quins eren els diferents moments que la configuraven.

- Quin era el principi i com es plantejaven els personatges?
- Quin era el conflicte i quina era la resolució final de la història?

A part de la successió de fets, també és important de reflexionar sobre les emocions que vivien els personatges. Una obra de teatre és un viatge a través de les emocions dels protagonistes amb els quals ens identifiquem i que volem que resolguin els seus conflictes.

- En el cas d'*En Patufet (i els seus pares)* quines emocions recordeu que van sentir els personatges i el públic?

A classe podeu recordar la història i representar-ne moments, o fins i tot jugar amb altres històries transformant-vos en personatges. Segur que teniu disfresses i objectes que us ajudaran. El joc és el principal ingredient del teatre. Si algú juga i algú mira, ja hi ha teatre.

Doncs fem-ne!

TEATRE NU

www.teatrenu.com

@teatrenu

Carrer Prats 14
08712 Sant Martí de Tous
M: (+34) 677519625 T: (+34) 938050863
teatrenu@teatrenu.com